



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 826

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 decembrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 840 din 11 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și ale art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	2–3
Decizia nr. 846 din 11 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului.....	3–5
Decizia nr. 849 din 18 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice	5–7
Decizia nr. 853 din 18 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. b) și art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	7–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.144. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Malaia și Voicești, județul Vâlcea	9–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.681/1.605. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii și al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, pentru aprobarea modelului formularului bugetului de venituri și cheltuieli specific Regiei Autonome „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”, precum și al formularului „Situatie centralizată privind veniturile și cheltuielile din bazele de cost”	11–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 840

din 11 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și ale art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionîța Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și ale art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Sófalvi Attila Csaba în Dosarul nr. 637/258/2011 al Tribunalului Harghita — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.049D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 642 din 28 aprilie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 2 din 29 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 637/258/2011, **Tribunalul Harghita — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și ale art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Sófalvi Attila Csaba cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 144/2012, pronunțată de Judecătoria Miercurea-Ciuc, prin care s-a admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de asociația de proprietari.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece prin acestea asociațiile de proprietari sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru în cazul acțiunilor pe care le promovează împotriva proprietarilor, iar proprietarii nu beneficiază de această facilitate.

Tribunalul Harghita — Secția civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, cu modificările ulterioare, și ale art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007: „(2) *Acțiunea asociației de proprietari este scutită de taxă de timbru.*”;

— Art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997: „*Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la: [...]*”

p) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru;”.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra prevederilor criticate s-a mai pronunțat, în raport cu critici și dispoziții constituționale similare, respingând ca neîntemeiate criticile.

Astfel, prin Decizia nr. 1.573 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 25 ianuarie 2012, cu referire la jurisprudența sa anterioară, Curtea a constatat că pretinsa încălcare a art. 21 din Constituție prin textul art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 este dedusă prin raportarea la o ipoteză greșită, întrucât dreptul de acces liber la justiție al proprietarului unui apartament și/sau al spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință, din cadrul unei clădiri, nu poate fi îngrădit printr-un text ce privește scutirea de la plata taxei de timbru a asociațiilor de proprietari.

De asemenea, prin Decizia nr. 667 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 6 august 2012, Curtea a reținut că accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca

persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuate de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

Echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții.

În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut — Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în *Cauza Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, paragraful 57. Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

De asemenea, Curtea a statuat că, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, justițiabilii pot

obține scutiri, reduceri, amânări sau eșalonări de la plata taxelor judiciare de timbru, în acest sens fiind, spre exemplu Decizia nr. 722 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 2 august 2011.

Atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 din Constituție.

Totodată, Curtea a statuat că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) nu constituie o discriminare sau o atingere adusă acestui principiu constituțional. Potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, „Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege”, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite, în acest sens fiind, spre exemplu Decizia nr. 727 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 27 iulie 2010.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și ale art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Sófalmi Attila Csaba în Dosarul nr. 637/258/2011 al Tribunalului Harghita — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioanița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 846

din 11 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioanița Cochintu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agroșefag” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 3.229/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.257D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, avocat Adrian Cristea, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, constatându-se lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales al autoarei excepției de neconstituționalitate, care expune situația de fapt a cauzei și arată că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, aducând o gravă atingere exercițiului dreptului de a cere întoarcerea executării silite în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și executorii potrivit dreptului comun, fiind în contradicție cu dispozițiile constituționale ale art. 53. Totodată, depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât textul criticat reglementează posibilitatea întoarcerii executării, cu condiția existenței unei hotărâri judecătorești irevocabile prin care s-a admis contestația la executare, și nu încalcă normele constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.229/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agrosecfag” — S.R.L. din Constanța cu ocazia soluționării unei cereri privind întoarcerea executării.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate instituie o derogare de la principiul de drept comun și aduc atingere gravă exercițiului dreptului de a cere întoarcerea executării silite în temeiul unei hotărâri definitive și executorii de drept, potrivit dreptului comun. De asemenea, arată că debitorul, prin admiterea contestației la executare și desființarea tuturor actelor de executare îndeplinite pe parcursul procedurii executării silite, se transformă într-un creditor care nu își poate valorifica dreptul său de creanță.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă arată că dispozițiile legale criticate reglementează o procedură specială de soluționare a litigiilor privind creanțele neperformante preluate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, în considerarea naturii deosebite a acestor creanțe și a strânsei legături a acestora cu datoria publică, bugetul statului și ocrotirea interesului public. În considerarea asigurării celerității executării prestației la care debitorul este obligat printr-un titlu executoriu și pentru prevenirea unor eventuale abuzuri din partea debitorului rău-platnic, în sensul tergiversării executării obligațiilor ce le incumbă, legiuitorul a prevăzut în mod expres că debitorii au dreptul întoarcerii executării numai în baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, pe de o parte, autoarea excepției nu a invocat dreptul fundamental al cărui exercițiu ar fi restrâns, iar, pe de altă parte, critica susținută pe baza unei restrângeri a dreptului debitorului de a solicita întoarcerea executării silite nu este întemeiată, întrucât exercițiul liberului acces la justiție este asigurat chiar și în condițiile textului criticat, care sunt diferite de cele prevăzute în textul comun.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 24 decembrie 2002, potrivit căroră: „(2) *Executarea silită începută de AVAS prin executorii proprii sau prin intermediul executorilor judecătorești continuă și pe parcursul soluționării contestațiilor formulate de debitori, aceștia având dreptul întoarcerii executării numai în baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate, în mod expres, prevederile constituționale ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Însă, Curtea observă că din motivarea autorului excepției de neconstituționalitate reiese că acestea au legătură, în mod tangențial, cu prevederile art. 21 din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile legale criticate reglementează o procedură specială de soluționare a litigiilor privind creanțele neperformante preluate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, în considerarea naturii deosebite a acestor creanțe și a strânsei legături a acestora cu datoria publică, bugetul statului și ocrotirea interesului public, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 323 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.026 din 5 noiembrie 2004, sau Decizia nr. 686 din 20 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 24 ianuarie 2006.

Faptul că executarea silită începută de AVAS continuă și pe parcursul soluționării contestațiilor formulate de debitori este justificat prin necesitatea recuperării rapide a creanțelor. Tocmai de aceea poprirea în cazul procedurii speciale de soluționare a litigiilor privind creanțele neperformante, reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, se realizează prin intermediul unei proceduri suplă și rapide în vederea recuperării creditului, finalitatea acestei proceduri fiind tocmai asigurarea celerității executării prestației la care debitorul este obligat printr-un titlu executoriu.

În considerarea acestor rațiuni și pentru prevenirea unor eventuale abuzuri din partea debitorilor rău-platnici, în sensul tergiversării executării obligațiilor ce le incumbă, legiuitorul a prevăzut în mod expres că debitorii au dreptul întoarcerii executării numai în baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Curtea constată că această normă legală a fost edictată în lumina dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1) care statuează rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, coroborate cu cele ale art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, care atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, regulile de procedură cu aplicabilitate generală, dar și unele reguli speciale, în considerarea unor situații deosebite.

Ca atare, față de cele prezentate, Curtea nu poate reține înfrângerea prevederilor art. 53 din Constituție, întrucât nu s-a

constatat încălcarea vreunei dispoziții constituționale care de stabilirea, prin lege, a modalităților exercitării dreptului de consacra drepturi sau libertăți fundamentale, în speță fiind vorba acces liber la justiție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agrosefag” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 3.229/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 849

din 18 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, excepție ridicată de Remus Florinel Cernea în Dosarul nr. 38.151/299/2011 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului nr. 792D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente pentru susținerea excepției de neconstituționalitate ridicate. Acesta arată că prevederile art. 26 din Legea nr. 60/1991 sunt abuzive și îngrădesc libertatea de întrunire, garantată de art. 39 din Constituție și de art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu prevăd și posibilitatea unor întruniri sau manifestări publice spontane. Există, în practică, diverse situații conjuncturale ce pot declanșa o puternică emoție sau

euforie publică, exprimată printr-o manifestare publică, pașnică și spontană; or, Legea nr. 60/1991 — lege preconstituțională — sancționează orice fel de întrunire publică desfășurată fără a fi anterior declarată sau înregistrată. Autorul excepției invocă, în sprijinul pretensei neconstituționalității a art. 26 din Legea nr. 60/1991, Hotărârea din 24 ianuarie 2012 pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Brega și alții împotriva Republicii Moldova* și Hotărârea din 27 iunie 2000 pronunțată de aceeași instanță în Cauza *Salman împotriva Turciei*.

Reprezentantul Ministerului Public arată, față de criticile de neconstituționalitate formulate, că Legea nr. 60/1991 nu prevede desfășurarea unor adunări publice spontane, dar nici nu le interzice. Condiția generală a desfășurării adunărilor publice, prevăzută atât în legea română, cât și în art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este aceea ca respectiva manifestare publică să nu contravină ordinii și unor interese publice, iar sub acest aspect, dispozițiile legale criticate instituie limitări rezonabile. Solicită, în concluzie, respingerea excepției ca neîntemeiată, apreciind că autorul acesteia este, în realitate, nemulțumit de modalitatea de interpretare și aplicare a textului legal criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 38.151/299/2011, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor**

publice, excepție ridicată de Remus Florinel Cernea într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de art. 26 din Legea nr. 60/1991.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile de lege criticate sancționează cu amenzi de la 1.000 la 10.000 lei inclusiv manifestările de stradă neanunțate și spontane, restricționând libertatea întrunirilor, prevăzută de art. 39 din Constituție. Există situații neprevăzute, caracterizate prin rapiditatea derulării unor evenimente cu largă rezonanță publică (de exemplu, înlăturarea unui regim dictatorial dintr-o țară sau cazul unor succese sportive care generează o euforie generală), care nu permit anunțarea unor manifestări publice cu 3 zile înainte, dar care legitimează ieșirea în stradă. Legea nu ar trebui să fie un temei pentru amenzi abuzive, ci să prevadă excepții sau situații în care adunările spontane reprezintă o formă liberă și legitimă a libertății întrunirilor.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fiecare stat având posibilitatea să adopte măsuri rezonabile și adecvate pentru a asigura desfășurarea pașnică a manifestărilor licite ale cetățenilor săi.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază în punctul său de vedere că dispozițiile art. 26 din Legea nr. 60/1991 sunt constituționale. Desfășurarea adunărilor publice doar cu condiția declarării lor prealabile nu contravine libertății de întrunire, instanța de contencios al drepturilor omului reținând, în acest sens, că fiecare stat este în măsură să adopte măsuri rezonabile și adecvate pentru a asigura desfășurarea pașnică a manifestațiilor licite ale cetățenilor săi și că pentru întrunirile ce au loc pe căile publice nu este exagerată impunerea obligației de a se obține o autorizație prealabilă, întrucât autoritățile au posibilitatea, în aceste condiții, să vegheze asupra respectării ordinii publice și să ia măsurile necesare pentru ca libertatea manifestațiilor să fie pe deplin asigurată (Hotărârile 10 octombrie 1979 și din 17 octombrie 1985, pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Rassemblement jurassien împotriva Elveției* și *Plattform „Ärzte für das Leben” împotriva Austriei*).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat, până la data întocmirii raportului, punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 29 septembrie 2004, care au următorul cuprins:

„Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să intrunească elementele constitutive ale unor infracțiuni:

a) *organizarea și desfășurarea de adunări publice nedeclarate, neînregistrate sau interzise;*

b) *nerespectarea orelor de desfășurare, traseelor de deplasare sau locului și perimetrului destinat adunării publice;*

c) *neluarea de către organizatori a măsurilor de întrerupere a adunării publice, când constată că au intervenit fapte de natura celor prevăzute în art. 2;*

d) *participarea la adunări publice nedeclarate sau interzise și urmate de refuzul părăsirii locurilor de desfășurare a acestora, la avertizările și somațiile organelor de ordine făcute potrivit legii;*

e) *instigarea prin orice mijloace, inițierea sau recurgerea la acțiuni violente sau alte manifestări, cu intenția de zădărniciere ori tulburare, în orice mod, a adunărilor publice;*

f) *refuzul de a părăsi imediat adunarea, dacă măsura a fost dispusă de conducătorii acțiunilor;*

g) *organizarea sau participarea la contramanifestații desfășurate în același timp și în același loc cu adunările publice declarate, indiferent de modul lor de exprimare;*

h) *introducerea sau desfacerea băuturilor alcoolice în locurile destinate desfășurării adunărilor publice, pe toată durata acestora;*

i) *refuzul de a părăsi imediat adunarea la solicitarea organelor de ordine, potrivit legii.*

Contravențiile prevăzute la alin. 1 lit. a)–c) se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei, iar cele prevăzute la lit. d), e), f), g), h) și i), cu amendă de la 500 lei la 5.000 lei.

Pentru contravențiile de la lit. a)–c) se sancționează, după caz, organizatorii sau persoanele fizice responsabile pentru conducerea adunărilor publice.”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 39 din Constituție referitoare la libertatea întrunirilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate și criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea Constituțională constată că s-a mai pronunțat asupra conformității dispozițiilor art. 26 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice cu normele art. 39 din Constituție și ale art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la libertatea de întrunire. Prin Decizia nr. 1.123 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 25 noiembrie 2008, Curtea a respins excepția, reținând că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 11 din Convenție presupune că fiecare stat este în măsură să adopte măsuri rezonabile și adecvate pentru a asigura desfășurarea pașnică a manifestațiilor licite ale cetățenilor săi și că pentru întrunirile ce au loc pe căile publice nu este exagerată impunerea obligației de a se obține o autorizație prealabilă, întrucât autoritățile au posibilitatea, în aceste condiții, să vegheze asupra respectării ordinii publice și să ia măsurile necesare pentru ca libertatea manifestațiilor să fie pe deplin asigurată.

Curtea observă însă că în prezenta cauză criticile de neconstituționalitate formulate nu relevă un real raport de contraritate între norma legală atacată și textul fundamental invocat, chiar dacă se pretinde încălcarea art. 39 din Constituție, ci evidențiază, mai degrabă, o lacună legislativă, care, în interpretarea subiectivă a autorului excepției, are consecințe de natură să afecteze dreptul fundamental la liberă întrunire.

În acest sens, Curtea constată că susținerile autorului excepției, potrivit cărora „legea nu ar trebui să fie un temei pentru amenzi abuzive, ci să prevadă excepții sau situații în care adunările spontane reprezintă o formă liberă și legitimă a libertății întrunirilor”, au caracterul unor propuneri de lege ferenda, referitoare la anumite completări sau excepții pe care textul de lege criticat ar trebui să le conțină. Autorul excepției nu

critică ceea ce dispozițiile legale examinate prevăd *expressis verbis*, și anume sancționarea adunărilor publice spontane, ci dorește, în realitate, reglementarea, în cuprinsul Legii nr. 60/1991, a unei excepții de la regimul adunărilor publice, care să permită desfășurarea, fără nicio condiționare, a unor asemenea manifestări publice spontane.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și ale art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, excepție ridicată de Remus Florinel Cernea în Dosarul nr. 38.151/299/2011 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 853

din 18 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. b) și art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 alin. (1) lit. b) și art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Elena Cârcei în Dosarul nr. 2.361/300/2012 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 856D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autorul excepției a depus cerere de amânare, solicitând acordarea unui nou termen de judecată pentru a formula și a depune note scrise, arătând că doar înainte cu o zi a luat cunoștință de punctul de vedere trimis de Avocatul Poporului cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Or, formularea, în motivarea unei excepții, a unor argumente ce tind la modificarea legislativă a textului legal criticat nu poate constitui o veritabilă excepție de neconstituționalitate. În exercitarea rolului său de garant al Constituției, Curtea Constituțională nu se poate transforma în legiuitor pozitiv fără a încălca astfel dispozițiile art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit cărora Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu este de acord cu măsura amânării.

Curtea, având în vedere că punctul de vedere al Avocatului Poporului referitor la prezenta excepție de neconstituționalitate a fost înregistrat la Curtea Constituțională la data de 22 mai 2012, reține că cererea de amânare nu este temeinic motivată, astfel încât, în baza art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă și a art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, respinge cererea formulată de autorul excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.361/300/2012, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. b) și art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Elena Cârcei într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții la regimul circulației pe drumurile publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile art. 79 alin. (1) lit. b) și art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt lipsite de precizie, previzibilitate și claritate, încălcând în acest fel dispozițiile art. 3 alin. (1), art. 8 alin. (4) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, fapt ce contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) și art. 142 alin. (1). Sunt invocate în acest sens hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 8 iunie 2006 și 12 octombrie 2006, pronunțate în cauzele *Kaya împotriva României* și *Lupșa împotriva României*, precum și deciziile Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010, nr. 1.358 din 21 octombrie 2010 și nr. 26 din 18 ianuarie 2012. Referitor la art. 109 alin. (1), se mai arată că sintagma potrivit căreia constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac direct de polițistul rutier este lipsită de previzibilitate, în măsura în care aceste operațiuni pot fi făcute la un alt loc și un alt timp decât locul și momentul producerii accidentului, de către un polițist care nu a fost prezent la locul accidentului, pe baza declarațiilor conducătorilor de vehicule, fără a fi posibilă efectuarea testului de alcoolemie. Se susține totodată că dispozițiile art. 79 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, în cazul în care sintagma „documentelor de constatare” din cuprinsul textului criticat nu se referă numai la documentele prevăzute la art. 80¹ și art. 81 din aceeași ordonanță de urgență, ci și la încheierea unui proces-verbal de contravenție, întrucât creează discriminare între contravenienții care încheie o constatare amiabilă de accident conform art. 79 alin. (2) lit. a) din ordonanța de urgență criticată și conducătorii de vehicule implicați în accidente de circulație în urma cărora au rezultat numai avarierea vehiculelor și/sau alte pagube materiale, care se află în situația prevăzută la art. 79 alin. (1) lit. b) din aceeași ordonanță de urgență.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că prevederile art. 79 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu aduc atingere egalității între cetățeni, acestea aplicându-se tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără a institui discriminări pe criterii arbitrare. Referitor la dispozițiile art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere exprimat în deciziile Curții Constituționale nr. 44 din 13 ianuarie 2009, nr. 214 din 17 februarie 2009, nr. 413 din 26 martie 2009 și nr. 1.331 din 22 octombrie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 79 alin. (1) lit. b) și art. 109 alin. (1) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 79 alin. (1) lit. b): „(1) *Conducătorii de vehicule implicați într-un accident de circulație în urma căruia au rezultat numai avarierea vehiculelor și/sau alte pagube materiale sunt obligați:* [...]”

b) să se prezinte la unitatea de poliție competentă pe raza căreia s-a produs accidentul în termen de cel mult 24 de ore de la producerea evenimentului pentru întocmirea documentelor de constatare.”;

— Art. 109 alin. (1): „(1) *Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac direct de către polițistul rutier, iar în punctele de trecere a frontierei de stat a României, de către polițiștii de frontieră.”*

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la statul român, ale art. 16 alin. (1) și (2) cu privire la egalitatea în drepturi și ale art. 142 alin. (1) privind Curtea Constituțională.

Examinând excepția de neconstituționalitate, cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea reține că prevederile art. 79 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 se aplică tuturor conducătorilor de vehicule implicate în accidente rutiere, în urma cărora au rezultat numai avarierea vehiculelor și/sau alte pagube materiale, obligându-i pe aceștia să se prezinte la unitățile de poliție competente pe raza cărora s-au produs accidentele, în termen de cel mult 24 de ore de la producerea evenimentelor, pentru întocmirea documentelor de constatare. Această procedură reprezintă astfel regula în privința constatării unor astfel de accidente de circulație. Însă, în considerarea caracterului mai puțin grav al consecințelor acestei categorii de accidente rutiere, de la această regulă legiuitorul a instituit excepția prevăzută la art. 79 alin. (2) lit. a) din ordonanța de urgență criticată, permițând tuturor conducătorilor vehiculelor implicate în astfel de evenimente rutiere să încheie constatări amiabile, înlăturând obligativitatea prezentării la unitățile de poliție competente pentru constatarea faptelor săvârșite. Prin urmare, prevederile art. 79 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 se aplică tuturor persoanelor care, în calitate de conducători de autovehicule, au fost implicate în accidente rutiere ce au avut urmările precizate în ipoteza normei criticate, lăsându-le pe acestea să aleagă între cele două variante de încheiere a documentelor de constatare, motiv pentru care nu poate fi reținută existența unei discriminări, prin reglementarea dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. b), între cele două categorii de conducători auto precizate.

În ceea ce privește critica potrivit căreia prevederile art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt lipsite de previzibilitate, prin Decizia nr. 1.067 din 14 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 17 august 2009, referitor la aceleași critici de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 79 din ordonanța de urgență analizată, Curtea a reținut, sub acest aspect, că, prin Hotărârea din 24 august 2007 pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru — Pidhorni împotriva României*, paragraful 36, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, „din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una din tehnicile-tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulilor mai mult sau mai puțin vagi, pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație. Interpretarea și aplicarea unor asemenea texte depind de practică. Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai pentru a îndepărta

îndoielile ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și evident previzibil”. Prin urmare, Curtea a reținut prin aceeași decizie că textele de lege criticate conțin, pentru rațiunile mai sus expuse, o serie de astfel de exprimări generale, revenind instanțelor de judecată sarcina de a decide cu privire la corecta lor interpretare și aplicare în cauzele deduse judecării. În ceea ce privește criticile referitoare la modul de aplicare a normelor ce fac obiectul excepției, acestea excedează competenței Curții Constituționale.

Considerentele deciziei anterior enunțate sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în cazul de față, dispozițiile art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 caracterizându-se prin generalitate, și nu prin lipsă de precizie

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. b) și art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Elena Cârcei în Dosarul nr. 2.361/300/2012 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea stemelor comunelor Malaia și Voicești,
județul Vâlcea**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Malaia și Voicești, județul Vâlcea, prevăzute în anexele nr. 1.1 și 1.2.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1 și 2.2.

(3) Anexele nr. 1.1, 1.2, 2.1 și 2.2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Mircea Dușa

p. Ministrul delegat pentru administrație,

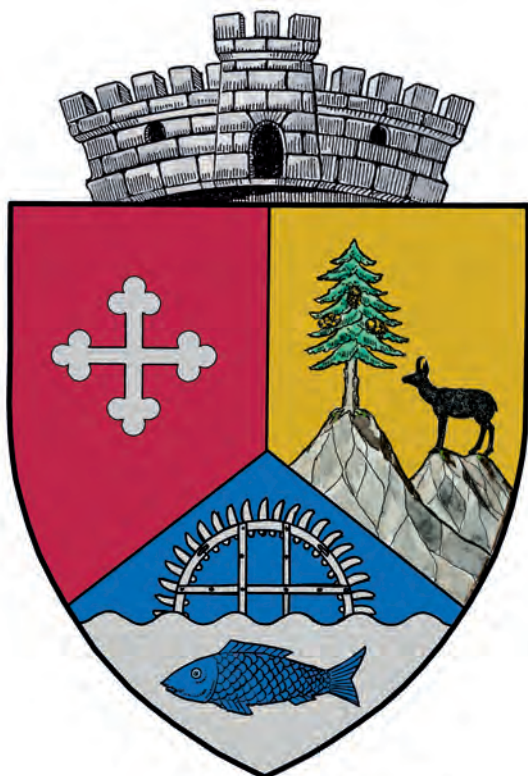
Constantin Cătălin Chiper,

secretar de stat

București, 27 noiembrie 2012.
Nr. 1.144.

ANEXA Nr. 1.1*)ANEXA Nr. 2.1

STEMA
comunei Malaia, județul Vâlcea



*) Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Malaia,
județul Vâlcea

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.1, stema comunei Malaia se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat în furcă răsturnată.

În partea superioară, în dreapta, în câmp roșu, se află o cruce treflată de argint, iar în stânga, în câmp auriu, se află doi munți, având în vârful celui din dreapta un brad cu trei conuri, iar în vârful celui din stânga o capră neagră privind tulpina copacului.

În partea inferioară, în câmp albastru, din vârful de argint, ondulat la bază și încărcat cu un pește albastru, orientat spre dreapta, iese pe jumătate o roată de moară de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Crucea reprezintă bisericile din localitate.

Cei doi munți simbolizează munții Lotrului și munții Căpățanii.

Bradul evocă bogăția silvică a zonei, iar cele trei conuri reprezintă satele componente ale localității.

Capra neagră și peștele reprezintă bogăția cinegetică și piscicolă a zonei.

Vârful ondulat amintește de râul Lotru și de lacul de acumulare Brădișor.

Roata de moară face referire la cele trei hidrocentrale din localitate.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

ANEXA Nr. 1.2*)ANEXA Nr. 2.2

STEMA
comunei Voicești, județul Vâlcea



DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Voicești,
județul Vâlcea

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.2, stema comunei Voicești se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat, de argint.

În partea superioară se află cornul abundenței, de aur.

În vârful scutului se află un cap de bovină, de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Cornul abundenței și capul de bovină fac referire la ocupațiile de bază ale locuitorilor, legumicultura și creșterea animalelor.

Brâuul undat reprezintă râul Olt, care traversează localitatea.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.2 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 1.681 din 20 noiembrie 2012 Nr. 1.605 din 27 noiembrie 2012

ORDIN

pentru aprobarea modelului formularului bugetului de venituri și cheltuieli specific Regiei Autonome „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”, precum și al formularului „Situatie centralizată privind veniturile și cheltuielile din bazele de cost”

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 46/1998 pentru stabilirea unor măsuri în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate de România prin aderarea la Convenția Internațională EUROCONTROL privind cooperarea pentru securitatea navigației aeriene și la Acordul multilateral privind tarifele de rută aeriană, precum și a unor obligații care rezultă pentru România din regulamentele adoptate la nivelul Uniunii Europene în domeniul serviciilor de navigație aeriană, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii și viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul formularului „Bugetul de venituri și cheltuieli” specific Regiei Autonome „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă modelul formularului „Situatie centralizată privind veniturile și cheltuielile din bazele de cost”, prevăzut în anexa nr. 2.

(2) Completarea formularului „Situatie centralizată privind veniturile și cheltuielile din bazele de cost” se face pe baza tabelelor de raportare „Costuri totale” și „Calcularea ratei unitare”, stabilite în anexele II „Transparența bazei de costuri” și, respectiv, VI „Mecanismul de tarificare” din Regulamentul (CE) nr. 1.794/2006 al Comisiei din 6 decembrie 2006 de stabilire a unei scheme comune de tarificare pentru serviciile de navigație aeriană.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor
și infrastructurii,
Răducu Valentin Preda,
secretar de stat

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”
Municipiul București, sectorul 1, str. Ion Ionescu de la Brad nr. 10
Cod unic de înregistrare: R 1589932

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL

— model —

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Aprobat/ Preliminat/ Realizat în anul precedent	Prevederile anului curent	%
0	1	2	3	4	5	6=5/4
I		VENITURI TOTALE	1			
	1	Venituri din exploatare, din care:	2			
	a)	conform bazelor de cost R1794, din care:	3			
	a1	servicii navigație aeriană de rută	4			
	a2	servicii navigație aeriană de terminal	5			
	a3	din alte surse	6			
	a4	ajustări	7			
	b)	servicii navigație aeriană de terminal alte aeroporturi	8			
	c)	rambursarea contravalorii unor servicii de navigație aeriană	9			
	d)	producția de imobilizări	10			
	e)	alte venituri din exploatare	11			
	2	Venituri financiare, din care:	12			
	a)	din imobilizări financiare	13			
	b)	din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	14			
	c)	din dobânzi	15			
	d)	alte venituri financiare	16			
	3	Venituri extraordinare	17			
II		CHELTUIELI TOTALE	18			
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	19			
	a)	cheltuieli de personal, din care:	20			
	a1	cheltuieli cu salariile	21			
	a2	cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale	22			
	a3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	23			
	a3.1	cheltuieli sociale prevazute prin art.21 Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile și completările ulterioare	24			
	a4	cheltuieli pentru contracte de mandat	25			
	b)	alte cheltuieli de operare, din care:	26			
	b1	cheltuieli materiale	27			
	b2	cheltuieli cu energia și apa	28			
	b3	cheltuieli privind mărfurile	29			
	b4	cheltuieli cu serviciile executate de terți, din care:	30			
	b4.1	EUROCONTROL	31			
	b4.2	AACR	32			
	b5	alte cheltuieli de exploatare, din care:	33			
	b5.1	chelt. de protocol	34			
	b5.2	chelt. de reclamă și publicitate	35			
	b5.3	chelt. cu sponsorizarea	36			

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Aprobat/ Preliminat/ Realizat în anul precedent	Prevederile anului curent	%
0	1	2	3	4	5	6=5/4
	c)	cheltuieli cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	37			
	2	Cheltuieli financiare, din care:	38			
	a)	cheltuieli privind dobânzile	39			
	b)	alte cheltuieli financiare	40			
	3	Cheltuieli extraordinare	41			
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	42			
IV		IMPOZIT PE PROFIT	43			
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	44			
	1	Rezerve legale	45			
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	46			
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	47			
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	48			
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	49			
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la pct.1-5	50			
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	51			
	8	Minimim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	52			
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	53			
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	54			
	1	Surse proprii	55			
	2	Alocații de la buget	56			
	3	Credite bancare	57			
	a)	- interne	58			
	b)	- externe	59			
	4	Fonduri europene	60			
	5	Alte surse	61			
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	62			
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	63			
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	64			
	a)	interne	65			
	b)	externe	66			
VIII		REZERVE, din care:	67			

		INDICATORI	Nr. rd.	Aprobat/ Preliminat/ Realizat în anul precedent	Prevederile anului curent	%
0	1	2	3	4	5	6=5/4
	1	Rezerve legale	68			
	2	Rezerve statutare	69			
	3	Alte rezerve	70			
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	71			
	1	Venituri totale	72			
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	73			
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	74			
	4	Nr. mediu de salariați total	75			
	5	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (nr. total zboruri/nr. mediu personal)	76			
	6	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000	77			
	7	Plăți restante	78			
	a)	prețuri curente	79			
	b)	prețuri comparabile	80			
	8	Creanțe restante *	81			
	a)	prețuri curente	82			
	b)	prețuri comparabile	83			

Indicator fizic = număr total de zboruri

* Nu cuprind serviciile de navigație aeriană pentru zborurile scutite de la plata tarifelor.

DIRECTOR GENERAL,

Conducătorul departamentului
financiar-contabil,

Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”

SITUAȚIE CENTRALIZATĂ
privind veniturile și cheltuielile din bazele de cost pe anul

— model —

mii lei

	INDICATORI	Nr. rd.	Aprobat în anul precedent	Preliminat/ Realizat în anul precedent	Prevederile anului curent	%	%
0	2	3	4	5	6	7=6/4	8=6/5
I	Venituri cuprinse în bazele de cost, din care:	1					
	a) conform bazelor de cost R1794, din care:	2					
	a1 servicii navigație aeriană de rută	3					
	a2 servicii navigație aeriană de terminal	4					
	a3 din alte surse	5					
	a4 ajustări	6					
	b) servicii navigație aeriană de terminal alte aeroporturi	7					
II	Cheltuieli cuprinse în bazele de cost, din care:	8					
	a) conform bazelor de cost R1794, din care:	9					
	a1 servicii navigație aeriană de rută, din care:	10					
	a1.1 cheltuieli cu personal	11					
	a1.2 alte cheltuieli de operare, din care:	12					
	a1.2.1 ROMATSA	13					
	a1.2.2 EUROCONTROL	14					
	a1.2.3 AACR	15					
	a1.3 amortizare	16					
	a2 servicii navigație aeriană de terminal, din care:	17					
	a2.1 cheltuieli cu personal	18					
	a2.2 alte cheltuieli de operare, din care:	19					
	a2.2.1 ROMATSA	20					
	a2.2.2 AACR	21					
	a2.3 amortizare	22					
	b) servicii navigație aeriană de terminal alte aeroporturi, din care:	23					
	b1 cheltuieli cu personal	24					
	b2 alte cheltuieli de operare	25					
	b3 amortizare	26					

DIRECTOR GENERAL,

Conducătorul departamentului
financiar-contabil,

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

